

Burns Supper 2007

Robert Burns egentliga födelsedag är den 25/1 men som tidigare år så tar vi i TWS den närmaste söndagen.

För fjärde året träffas vi för att fira minnet av Robert Burns den Skotska national-skalden.

Denna gång samlades ett femtiotal gäster, och som vanligt samlas alla i salongen en trappa upp samt får en välkomst drink.

När så småningom drinken är urdrucken och minglet börjar avstanna tar vår säckpipeblåsare (Mats Sjöström) täten och för gästerna ned till matsalen.

Då alla hade funnit en plats så dunkade Jussi sin stav i golvet och manade alla att stå upp för att utbringa en skål (**i Robert Burns World Federation Singel Malt**) för vår säckpipeblåsare, sedan berättade han lite om förutsättningarna för den fortsatta kvällen.

Det första som serveras är en soppa (**Cook-a-leekie**) vilken är uppskattad av gästerna. Allt detta och även det fortsatta programmet under kvällen är en del av en gammal tradition som whiskyklubbar världen över försöker följa.

Efter förrätten var det dags för klubbens ordförande Patrik Berg att hålla ett välkomsttal och han vände sig särskilt till de nya medlemmar som inte varit med tidigare.

Nu är vi framme vid höjdpunkten **Piping in the Haggis** då huvudrätten ska serveras.

Klubbens hittills ordinarie bärare (Ingemar Giös) kunde tyvärr inte delta detta år, så gästerna fick inte se honom i full skotsk högtidsdräkt utan fick denna kväll nöja sig med för kvällen upplädda (kavaj med klubbemblem och skotskrutig slips) Mikael Bergh som även han lyckades följa vår blåsare Mats runt bland borden utan att tappa den eftertraktade bördan under gästernas diskreta applåderande.

Som tur var hade vår ordförande fått låna Ingemars kniv (**Sgian Dubh svarta kniv**) så att första snittet i haggisen kunde ske enligt tradition.

Det var ganska många som inte hade smakat Haggis tidigare så dessa fick vara först att ta för sig av godsakerna och sen var det fritt fram för resten av besökarna, men det fanns även oxfilé för den som föredrog det.

Strax innan alla hade ätit klart manade Jussi med sin stav åter till tystnad, denna gång var det Assar Åberg som fick ordet och hyllade enligt sed haggisen (**Adress to the Haggis**) med lite egna ord och genom att läsa Hasse Alfredssons fria översättning av To the Haggis av Robert Burns, hyllningen avslutas som brukligt med haggisens skål.

Då gästerna ätit färdigt av huvudrätten var det dags för kvällens första sång "Min älskling du är som en ros" av Evert Taube men originalet är av Robert Burns (My love is like a red, red rose).

Denna kväll var vår ackompanjatör Assar Åberg, som med sitt mycket tjusiga dragspel med lite gammaldags ton lotsade oss rätt.

När tonerna klingat ut var det efterrättens tur en traditionell skotsk dessertkaka och ett glas portvin.

Under efterrätten informerade Jussi att det fanns några spännande whiskysorter och ett par olika lagrade romsorter att köpa om någon ville ha mer till kaffet.

Efter Jussi tog ordförande Patrik över och berättade fritt lite om Robert Burns historia, detta uppskattades av de nya deltagarna som inte kunde så mycket i ämnet.

Under fikandet så fick vi också ett extra nummer av vår säckpipeblåsare.

Nu kommer en av de tyngre punkterna på kvällen talet till kvinnan (**Address to the Lassies**) och kvällens hyllning lästes av Nils-Bertil Nilsson, som ur historiska skapelseperspektiv hyllade kvinnan, och avslutade med att uppmana de församlade männen att resa sig och skåla för kvinnan.

Så var det dags för sång igen Amazing Grace först bara på säckpipa (mycket pampig) sen tog Assar över med dragspelet till sången

Vi behövde inte vänta länge på svaret från damerna (**Reply from the Lassies**) och svaret kom genom Krista Kasser Übel med ett värmande tal om vilken tur det var att vi män fanns, detta bekräftades också med en skål för männen.

Till slut var vi framme vid slutet, vilket är sången **Auld Lang Syne**. Även i denna sång leddes vi av Assar, som genom sitt dragspel höll takten och vi andra gjorde så gott vi kunde.

Ordförande tackade alla som deltagit och gjort kvällen till en trevlig minnesstund till Robert Burns ära.

Om du läser detta och ej varit med någon gång så återkommer vi nästa år igen och då tycker jag du bör komma och delta i firandet.

Referenter: Mikael Bergh och Stefan Carlquist

Bilder: Sten Benje